

מתוק מדבש

כניסת השבת – 19.05
יציאת השבת – 20.18
רבנו תם (72 דקות זמנית) - 21.01
(אופק חדרה)

שנה שביעית – גיליון 281
פרשת נשא תשפ"א

יום שישי בשעה 17.00
ישודר אי"ה שיעור על פרשת השבוע:
השיעור ישודר בליג' בקול הלשון'
(להאנה 03-6171111)
ביום שבת קודש
17.00 שיעור פרשת שבוע
מנחה ב 18.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
ברוכים הבאים בש"ה

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פניית הכנסת 'פני יוסף' לצאת ארצה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

השרפים' האופנים לא מתקנאים בחיות הקודש וחיות הקודש לא מתקנאים בשרפים, כולם יחד 'נותנים' (באהבה) רשות זה לזה לעומתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד ה' ממקומו... 'מתוק מדבש'!

וצ"ל זה פני פקדיותא (מהפך טוחס פרייזר פניט"א)
דוב רצה הטיץ לטן חיות והציץ את צלמא לצבורה,
אומר לו המנהל: 'אני לא צריק דוב, אבל את תרצה
נשמח להצטיק אותך כקוף' 'הסדר, בשמחה' אמר
הדוב... הכטיכו אותו להיות קוף, למד לקפוץ על ציט
וכו'... אבל היה לו קשה עם האוכל, כי מה לדוב
ולפננות? יום אחד טייל הקוף (דוב) וראה דוב כפלא
עם מלא פטר שהא אהב והפלא היה שהוא לא נולד
כפלא... פנה לדוב ושאף אתה לא אוכל? אמר
לו הדוב 'אני לא דוב אני קוף'... מה עשו? הלכו
למנהל ואמרו: אוףי נתחלף? הדוב היה קוף והקוף
דוב? המנהל כצס מאוד 'מה פתאום? לחזור כל אחד
למקומו!!' אמרו לו 'המנהל, אתה מדבר כמו חמור'
צנה המנהל: 'נכון, אני פאמת לא מנהל אני חמור'

זה מה שקורה כשהדוב-קוף והקוף-דוב והמנהל - חמור אבל בעם ישראל כשכל אחד עושה את תפקידו הקב"ה שמח וכולם מתברכים... מתוק מדבש!
*****

וכתב את האלות האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים (ה' כג)
מובא במדרש רבה: רבי זכריה חתנו של רבי לוי סיפר את המעשה הבא: רבי מאיר היה מלמד ודורש בבית הכנסת בכל ערב שבת והייתה שם אישה ששמעה את הדרשה. פעם אחת התארכה הדרשה וכשהגיעה האישה לביתה כבר נכנסה השבת ונרות השבת לא הודלקו. שאל אותה בעלה 'היכן היית?' אמרה לו 'הייתי בדרשה של הרב' אמר לה 'אם כך אין את נכנסת לבית עד שתלכי ותירקי בפניו של אותו רב'. צפה רבי מאיר ברוח הקודש את כל המעשה ועשה עצמו כסובל במיחוש בעינו. הוא ביקש לפרסם שכל אישה חכמה שיודעת ללחוש לחש לכאב עיניים תבוא ותלחש. אמרו לה חברותיה 'לכי לרב ועשי עצמך כאילו את לוחשת ותירקי לו לתוך העין'. הלכה לרבי מאיר, שאל אותה 'האם את בקיאה בלחש לעין?' היא חששה לשקר לרב והשיבה בשלילה. אמר לה הרב 'אם כן אבקש ממך שתירקי לי לתוך העין שבע פעמים והיא תתרפא' לאחר שירקה בעינו אמר לה 'כעת לכי ואמרי לבעלך - אתה ביקשת שארוק פעם אחת ואני ירקתי שבע פעמים'. אמר לו תלמידו 'רבנו, כך מבזים דברי תורה? אילו היית אומר לנו היינו מביאים את הבעל ומלקים אותו עד שיחזיר את אשתו' אמר להם 'לא יהא כבוד מאיר גדול מכבוד קונו, ומה אם שם הקדוש שנכתב בקדושה, אמר הכותב שימחה על המים בשביל להטיל שלום בין איש

מדוצ פרשת 'kef' נקראת (פרוב הפנים) לאחר שבוצאת? אומר בעל חידושי הר"ם זיע"א: פרשת נשא היא הפרשה הארוכה (קע"ו פסוקים) הזוהר על הפרשה הוא הארוך ביותר וכך גם מדרשי חז"ל על פרשת נשא הם הארוכים ביותר. וכל זה כדי להראות לקב"ה כי לאחר מתן התורה בחג השבועות אנו שמחים בתורתו ועוסקים בה!!!
*****

כה תברכו את בני ישראל... (ו', כג)
פרשת 'נשא' נקראת ברוב השנים מיד לאחר חג מתן תורה. וחשבנו להסביר זאת ע"פ המובא במדרש רבה כי לאחר מתן תורה אמר הקב"ה לישראל 'משבראתי עולמי ועד עכשיו הייתי זקוק לברך את בריותי שנאמר 'ויברך אותם א-לוקים' וכן 'ויברך א-לוקים את נח ואת בניו'... מכאן ואילך הרי הברכות מסורות לכם, הכוהנים יהיו מברכים את בניי כשם שאמרתי לאברהם 'והיה ברכה' לךך נאמר 'כה תברכו את בני ישראל'... ולא רק הכוהנים בלבד, אלא כל צדיק בעם ישראל כמו שנאמר 'צדיק מושל יראת א-לוקים' צדיק גוזר והקב"ה מקיים (מועד קטן). ומכח מה זכו לךך? ויש לומר ע"פ הפסוק במתן תורה 'ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה וישב משה את דברי העם אל ה'. מה הכוונה 'וישב משה'? וביאר בספר 'פאר יעקב': הקדמה: במעמד הר סיני נאמר 'ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה' כלומר אנו נעשה את כל מה שה' יאמר בלי שום שאלות. וכיוון שהגיעו לדרגה כזו, מיד נאמר 'וישב משה את דברי העם' דהיינו את מה שאמרו 'כל אשר דיבר ה' נעשה' - 'אל ה'...' רצה לומר שגם הקב"ה מקיים דיבורכם מה שאתם מבקשים ממנו. ולכן צדיק הלומד ומקיים את דברי התורה הובטח שכל אשר יגזור הקב"ה יקיים. ולכן פרשת 'נשא' שבה יש את ברכת הכוהנים נקראת בשבת שלאחר חג מתן תורה. מתוק מדבש!
*****

כל הפקודים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלוים למשפחותם ולבית אבותם (ד', מו)
מובא במדרש רבה: 'מאחר שחישב הלוים משפחות בני קהת לבד ומשפחות בני גרשון לבד, חזר וכללם יחד, להגיד שכולם שקולים לפני המקום בחיבה...' מדייק מכאן בעל ה'אגרא דפרקא' (ה'בני יששכר' זיע"א) יסוד ענק: האדם יכול להתקנא בחברו, אברך בכולל יתקנא למה אני לא מלמד בת"ת? והמלמד יתקנא למה אני לא ר"מ בישיבה? והמוהל יתקנא בשוחט או בראש כולל וכו'... באה התורה ומדגישה: לכל אחד יש את התפקיד שהקב"ה זימן רק לו, וכשכל אחד עושה את תפקידו באהבה מחשיב הקב"ה לכולם את עבודתם כאילו כולם עשאוה. וזהו שנאמר: 'והאופנים וחיות הקודש מתנשאים לעומת

לאשתו, וכבוד רבי מאיר לא כל שכן?
ובאותו עניין: בתפילת חנה נאמר 'עלץ לבי בה' כי שמחתי
בישועתך' מהו 'שמח לבי בישועתך'? מסביר ה'פנינים
יקרים': הפסוק אומר 'ותתפלל על ה'... ולכאורה היה צריך
לומר ותתפלל אל ה'? אלא מובא בגמרא (ברכות) אמרה
חנה 'אם ראה תראה בעוני אמתך' אם ראה מוטב ואם לאו
אלך ואסתתר בפני אלקנה בעלי ואהיה שותה מים
המאורים ותתקיים בי 'ונקתה ונזרעה זרע' ואין אתה
עושה תורתך פלסתר'. ולכן התפללה חנה על ה' שלא
יצטרכו למחוק בשבילה את שם ה' על המים ולכן נאמר
'עלץ לבי בה' כי שמחתי בישועתך רצתה לומר בישועת ה'
שהשם לא נמחק על המים. *מתוך אגדה*

*****

ואם לא נטמאה האישה וטהורה היא ונקתה ונזרעה זרע (ה', כח)
בשיעורו של רבי שלמה לוונשטיין שליט"א בשנת תשע"ג
הועלתה שאלה בשם הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א:
האם אישה סוטה צריכה לברך על שתית המים?
אז את ברכת 'שהכל' ודאי היא לא מברכת, כי אילו מים
מרים ואין לה הנאה בשתייתם. אבל השאלה האם היא
מברכת את ברכת המצוות - 'אשר קידשנו במצוותיו
וציוונו על שתיים מים המאורים'?

והשיב רבי חיים: אם האישה יודעת בעצמה שהיא נטמאה
אז בוודאי שאין לה לברך, אבל גם אם היא יודעת בעצמה
שהיא טהורה גם לא תברך. כי בכל זאת זה בא כתוצאה
מעבירה שהיא נסתרה עם איש זר, ועל מצווה שבאה
כתוצאה מעבירה לא מברכים, כמו שראינו בגזלן שמישיב
את הגזלה לא מברך אע"פ שמקיים מצווה של 'והשיב את
הגזלה'. *מתוך אגדה*

*****

ואחר ישתה הנזיר יין... (ו', כ)
ויש לשאול: הרי כעת הוא כבר לא נזיר? ומדוע התורה
מכנה אותו בשם נזיר?
מתרץ ה'אמרי אמת' מגור זיע"א על הנזיר מוטלת החובה
שכל מי שיראה אותו ירגיש בו שבעבר הוא היה נזיר ולכן
הוא תמיד יכונה בשם 'הנזיר' גם אחר מלאת ימי נזרו.
ומכאן הקריאה לכל אדם הלומד תורה שכל רואיו יכירוהו
כ'בן תורה' על פי התנהגותו ומידותיו. *מתוך אגדה*

*****

יברכך ה' וישמך (ו', כד)
מובא במדרש - 'יברכך בבנים וישמך בבנות...
במגילת רות נאמר 'ויאמר (בועז) לקוצרים ה' עמכם ויאמרו
לו 'יברכך ה'...' מסביר רבנו ה'חתם סופר' בועז ראה את
רות עם הקוצרים בשדה וחשש מייחוד, ולכן שאלם ה'
עמכם? כיוון שנאמר 'ולא יראה בך ערוות דבר ושב
מאחריך' והם ענו לו 'יברכך ה' כלומר כיוון שאתה חשדת
בנו ואנו נקיים מהחשד, לכן זו שעת רצון שברכתנו תעשה
פירות, ולכן בירכוהו 'יברכך ה'...' וכיוונו למדרש שאומר
'יברכך ה' בבנים' ומכח אותה ברכה זכה בועז לבן 'עובד'
הוא אבי ישי אבי דוד מלך ישראל. *מתוך אגדה*

*****

וביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד (ז', טו)
מובא במדרש תנחומא: רבי מאיר ורבי יהושע בן קרחה

היו דורשים את השמות, אלי-שמע - אֱלִי שְׁמַע (יוסף הצדיק)
ולאדונתו לא שמע, בן עמי-הוד - עמי היה הודו ולא עם
הרשעים. וביאר ה'אור החיים' הקדוש 'אֱלִי שְׁמַע שטעם
שפירש יוסף לא לצד שום מיחוש אשר ישוב מהמעשה'
כלומר יוסף לא פרש כיוון שפחד מהעונש שיוטל עליו
משר הטבחים אם יתפס ויוצא להורג 'אלא לצד יראת ה'
באומרו 'וחטאתי לא-לוקים' ולכן נאמר 'אלי-שמע'.

רעיון וסיפור - ביטול הרצון לרצון ה'...

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור (ז', נד)
מובא במדרש: 'אמר הקב"ה ליוסף לא עברת על לא תנאף
לכן בניך יקריבו זה אחר זה'. ולכאורה מה הקשר בין לא
תנאף לעניין הקרבה זה אחר זה?

מסביר הגאון רבי חיים פלאג' זיע"א בספר 'תנופה לחיים'
ע"פ ההלכה שאין לשני אחים לעלות בזה אחר זה לספר
תורה כי חוששים לעין הרע.

יוסף נתברך 'בן פורת בן פורת עלי עין' שאין עין הרע
שולטת בזרעו כיוון ששמר את עינו ממה שאסור לו ולכן
נתברך מידה כנגד מידה שעין הרע לא תשלוט בזרעו.

ולכן אמר לו הקב"ה 'לא עברת על לא תנאף ושמרת עיניך
ומזה בניך זכו לשמירה מעין הרע, ולכן בניך יקריבו בזה
אחר זה בלי לחשוש לעין הרע.

כי מעשה אבות - סימן (ברכה) לבנים

ובעניין זה סיפור נפלא ממנו נראה שכאשר בת ישראל
מוותרת לכבוד הקב"ה אזי הוא לא נשאר חייב.
מספרים על נערה יהודייה באירופה לפני כ-130 שנה,
שהיה לה קול מדהים והציעו לה לשיר באופרה במופעי
ענק, היא כבר החליטה ללכת על זה ולצאת לקריירה
מבטיחה עם עתיד כלכלי מזהיר.

אחד האדמו"רים ששמע על כך ביקש לשוחח אתה והיא
הסכימה. פנה אליה הרב ואמר לה 'תראי בתי, את עומדת
לעשות מעשה שיש בו חילול ה' נורא 'קול באשה ערווה'
ועוד לשיר מול גויים והאריך בחומרת האיסור.

לבסוף פנה הרבי לנערה ואמר לה בהתרגשות 'דעי לך בתי,
את עומדת בפני ניסיון לא קל בכלל, אין לי ספק. אבל
תדעי לך ש'נאמן הוא בעל מלאכתך לשלם לך שכר
פעולתך' וכגודל הקושי כך גודל השכר. אני מבטיח לך שאם
את תעמדי בניסיון ותוותרי על הקריירה המוצעת לך ולא
תשמיעי את קולך באיסור בפני גברים הקב"ה יזכה אותך
להביא לעולם בן שיאיר את עיני ישראל בתורה וקולו שלו,
קול התורה יישמע בכל העולם'.

הנערה הסכימה, מסרה נפש ולמרות הקושי בדבר ויתרה
לכבוד הקב"ה והקב"ה שילם לה כפי ברכת הרבי הקדוש -
לימים היא התחתנה וילדה את הרב שמואל הלוי וואזנר
זצוק"ל בעל 'שבט הלוי' פוסק וגדול הדור שקול תורתו
ופסיקותיו נשמעו בכל העולם בחייו וגם אחרי פטירתו.

כי מצפה אבות וצדיק מסירות הנפש ה' האבות
והאימהות לצדיק רצון ה' בצורה מוחלטת - הם סימן
(הפרכה) לפני

ה' יזכנו, אמנן! שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן ג'רזה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
יעקב בן רבקה ז"ל / מימון ספיר בן מוזל טוב ז"ל / שלמה מלכה בן
אסתר ז"ל / רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה כללית / אורי ישראל - רפוש
סוזן בת ימנה - רפוש / אהרון בן מסעודה - רפוש / דוריאן הודיה בת
נעמי - לרפוש / נועם חן בת שולה - רפואה שלימה